

התרומה פרק רביעי שקלים

קרן

העדה

29

מסורת הש"ס

קיימים. עממ' דר"א דמתני' כד' שמואל: לא
קאמרת שפוט' לכד"ה: לסקריבו. לעולה לקיץ המז
קדש מחילה אל' קדושת דמיס: עממ' דסין תני.
אל' קרא עליו שס קרבן הראוי לו: וקשיא כדא

יבב"ץ

"תנתי" מעשרין אם כלכלה. נפרדו את
 חובת ההקדש להנחיל החסותה
 אחת על ימי מעשרין כל הכלה. כל מי שמכר
 יבין ייטע וישתמע וסלחמו ואת שמי לי מעשי
 וכן משעין ⁽¹⁾ אלה וולך אלל גזר וזכר
 ועמדר אלל שולתי: עיף הקדש על פניעו.
 עיף נתקור: אתי מחדש ההקדש ששעו
 קוועת דלכתי ונתן הכסף וקס: יו: הילי מין
 ההפסד ההקדש לפי עיף: כל הידוע חומר מן
 ההקדש שיהיה קווע אלה מאכיר: תכליש
 שאלה תכליש: לנחור דלכר לנחור חזני
 ידענן נחמות בפרק כל קרעווע קולת שהלשיה
 ידועה פקולת מין שהלשיה ריון פקולת. וכן
 עיף נשך מין נשך לנחור דלכר החסותה
 מ"ב איז מקבל את מעשי עד שיהיה המכונ
 מאלה: ויזעלני מר' שמעון חומר מיד
 היה מקבל מעשיו והכעסני וזמר מיד

[illegible]

א"ר יוסי קיימיתה כהא ד"ר שמואל בשם ר' ועירא
כל שאינה יכולה ליקרב לא היא ולא דמיה לא
קרשה אלא הקרש דמים ואת אמרת יאות להקריב
אין את יכול דכתיב בבקר ולא עופות לפדותו אין
אין יכול ^(א) שאין לעוף פירין לפום כן צידק מיטר
לא קרשה אלא קרושת דמים חברייא בשם רבי
וחנן ר' אייבו בר נגרי אמר קומי רבי כיאה בשם
וחנן ויתנן טעמא מדני חתני ואם כל כהמה טמאה
אשר לא יקרבו ממנה קרבן לה' מול ח"ל טמאה
אלא אפילו טמאה באותו השם וקשיא כדא כתיב
והעמיד והקריב ר' ועירא בשם ר"א לא אמר כן
הלא ואם כל כהמה טמאה אשר לא יקרבו ממנה
קרבן לה' כל שאינה ראוי ליקרב לא באן ואלא
במקום אחר איני עושה תמורה יצאת נקבה
שבעות) לעולה אע"פ שאינה ראוי ליקרב כאן
ראוי ליקרב במקום אחר ^(ב) רבי אבון ורבי כון
בעון קומי רבי ועירא דתי' ^(ג) תרבעו והתרבע שאין
ראוין ליקרב לא באן ואלא במקום אחר ודתי' הן
עושין תמורה אמר לון אף אני לא אמרתי אלא
טמאה מזמ' ^(ד) קשיא כדא כתיב
והעמיד והקריב:

הלכה ה' מתני' אהא לל יום משערת את
הלשכה כלל^א המקבל עליו
לספק סלחות מארבע עשר משלש יספק מר'
משלש ועומר מר' יספק מר' עמד הקדש על העלו'
אם התליעה סולת התליעה לו ואם החמין יין החמין
לו אינו מקבל מעותיו עד שיאח המובח מרצה:
תני' בשם ר"ש מדי היו מקבלין את מעותיהן
ורבנן דהוה תני' תו:

הדרין עלך פרק התרומה

החלבה א' טתנ' ¹אלו הן הממונים שהיו במקדש ויתנו ²כן פנחס על התחומות אחיה על הנזכים ⁽²⁾מזיה ³כן פנחס על הפייסות פתחיה ⁴על הקנין פתחה והו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויורע בשבעים לשון. בן אחיה על חולי מעיים לחגיה חופר שיחן ובני כרוז ⁵כן גבר על גלית שיערין ⁶בני מנשה על הפקיע ⁷כן ארזע על הצלצל הגורס בן לוי על השיר בית גרמי על מעשה לחם הפנים בית אבטינס על מעשה הקטורת יאלעזר על הפרוכת ופנחס המלביש ⁽⁸⁾גמ' ⁹ה' חוקה א"ר סימון ורבנן דאמר כשירי דוד דודר בא למנות עליון והרבה אמר מי שהיה באותו דור מנה מה שברדור ⁽¹⁰⁾מאן דאמר כשירי כל דוד דודר בא למנות עליון הוא אומר ³זכר צדיק לברכה מאן דאמר מי כולן באותו דור מנה מה שברדור על כולן הוא אומר ושם רשעים ירקב ועל מי ואמר זכר צדיק לברכה על בן קטין וחביריו) אמר

על ידי שהכמים הולכין יחפין

נדרסה ועל האחרונים הוא אומר ש
דשעים ירקב אבן קמאר לחודיה

תקלין חדתינ

[illegible][illegible]

הדיון ערך פיק התרומה
החלכה א מתי' על תפוסות. ועל
השולח דמפרש לקח נחמי':
על פסיוס. לרודת חסר הגרול מי וחסר
ועל ותי וזו תפוסות חסר יתמי: על פקיס.
חמסר כריה בגז וזו חסר ויולת חמסין
על חסר כריה מרסי וזי יזה נחמיס חמסיס
לפוסות שמקדש חמסיסועל חסר חמסיס
החמסועל ותיחין וזי חסר וזי חסר חמסיס
על חסר בגזל וזי חסר דמלחמין חמסמ חמס
קיס ופחמי נדח וזי חסר חמסיס
חמסיס דכיס וזי חסר חמסיס חמסיס
חמסיס וזי חסר חמסיס חמסיס חמסיס

בגמרא: על חילוי תעשים. מפרש בגמרא: חוסר
השיעור. הוה בין התכריתו שיחין בנדרת: בגמרא:
היה מנוחה לחפור שיחין כדי שיחיו מים תלחין
היה יסודי רגלים: גימין. כך שמו של האדם התכרין
התכריתו בגמרא: על נעילת עפרים. לנעול העפרים
העפרים ולפתח בנקב: על שנקעו. מפרש בגמ':
ללבוש. כלו שר שרם לו קי גדול מן תלחין איתו
התלחין כלבו' ויבשיו ושומעין קולו הוה הליס
התלחין שריו: על שריו. להשליח את השריו
השבתה תעשים חין כולן שריתין: חין גרמו לו.
כל מפרש בגמרא: גב' שריו דור דור כל
התלחין. אלא שפרש שלח התכריתו חין תמטין
בכל אמן הנית דככל דור דור חין ששתים תמטין
אמן מירם דלחין תמטין שכל מירם ומירם חין
התלחין תמטין: חין שרם כלחין דור. שכלו
שכלו מן הטלח חין שרם חין דכדור ואלו כל
התלחין שריו מן הכית: על כולן הוא אומר וכו'.
רמי ללח על תפסה לחם תפסה חין לאניסין
פרק שריו אלא רמי ללחין מן הקדח לא רמי ללח
מן התלח אלא ש' ע' ללח דור חין גרמו חין
דקד. אשילו על בית גרמו: על בן קטין ויחבירו.

[illegible]

(א) בבא תלמידא דא ב' מנחות
 ז' א. (ב) לעיל פ"ב הל"ב.
 (ג) מנחות ק"א, ד' יומא כג'
 א. (ה) גס"ס בבלי דפ"י,
 יומא על המלגש,
 (ו) ירושלמי יומא פ"ג הל"ב
 ט. (ז) ע"י בחוספסחא בבבלי
 דליתא שם כהל' לישנא ונראה
 שחבר כאן בהעמקת לשון
 החוספסחא וע"ש הי"ט.

עין משפט
גר מצוה

ב' א מ"י פדק ו
 מאיפודי מזנה
 הלכה ד'
 ב' ב מ"י פדק ו
 מתמורה ה"י"ח
 ב' ג מ"י פ"ו מקלי
 המקדש ה"י"ג
 וכהנחות:
 א ד מ"י פ"ה ה"א:

נוסחת הבבלי

(א) רבין ורבי כון ט'
והגרעע ברי איז ראשון
ט': (ב) מחמיה טן
שמואל ט':

הנהגות הנר"א

[א] הי"ג תתן חנין על
ההלשעים ואלתר ובר דרין
ברכה ואל אל נאמר שם
דערי ירקב נא אל שדרי
דור ודור נא לתטם עליהן
הוא חומר זל"ל מיד מי
סביב לחיות דור מזה מה
שדברו על יד נאמר זל"ל
על כן קטן ותפריד זל"ל
והוא ביומא ס"ג וגי'
הספרים שחיבשם עי' כ'
ת"ח טעם מרובה ועין
כק"ע שדכדי הנמרס
ביומא ס':

ציון ירושלים

הוגרם בן לוי על השיר.
ע"י תוספות יו"ט מ"ט נזה
וע"י שו"ת (ח) אל"ו סימן
טו נהגת נט הרב שם:

תורה אור השלם

1. ואם כל בהמה טמאה אשר לא יסריבו ממנה קרבן לך והעמיד את הבהמה לפני הכהן: ויקרא בו יא
2. והשירי חבון אתה בין טוב ובין רע כשרכף הבתן בו יזהר: ויקרא בו יב
3. וזכר צידק לברכה ושם רשעים יקב: משלי י